

sen af Hovedstadsrådet er det ved lov bestemt, at bl.a. Københavns og Frederiksberg kommuner overtager Hovedstadsrådets opgaver.

Der er således ikke længere grund til at nævne de to myndigheder særskilt i loven.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

3 a. De samlede udgifter ved loven

Affaldsudvalgets skøn

I amtskommunernes årsoversigter for 1989 er der registreret ca. 1.750 kemikalieaffaldsdepoter. Det foreliggende lovforslag omfatter herudover et antal olieaffaldsdepoter fra før 1. november 1972 samt lukkede lossepladser fra før 1974, uanset om der på pladsen er deponeret kemikalieaffald eller ej.

Affaldsudvalget har i sin betænkning fra 1988 anslået antallet af depoter til minimum følgende: kemikalieaffaldsdepoter 2.200, olieaffaldsdepoter 1.000 og lossepladser 1.250. Som det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 2, kan der fortsat i en række tilfælde meddeles ejeren eller forurenere påbud om selv at foretage undersøgelser eller afhjælpende foranstaltninger. Det vil således ikke være nødvendigt at gennemføre foranstaltninger efter affaldsdepotloven på samtlige pladser.

Affaldsudvalget har skønnet, at som minimum følgende depoter må behandles efter affaldsdepotloven:

	Kemikalie- affalds- depoter	Olieaffalds- depoter	Losse- pladser
Begrænsede undersøgelser	700	500	625
Gennemført oprydning	700	500	625
I alt	1.400	1.000	1.250

Affaldsudvalget har i sin betænkning skønnet udgifterne til behandling af depoterne (opreguleret til 1989-priser, excl. moms og administration) til:

	mio. kr.
Kemikalieaffaldsdepoter	3.200
Olieaffaldsdepoter	1.700
Lossepladser	2.250
I alt	7.150

Miljøministeriet skønner, at $\frac{1}{3}$ af affaldsdepoterne vil blive undersøgt og ryddet op som frivillige oprydninger, svarende til 10 pct. af udgifterne. Udgiftsfordelingen mellem private og offentlige myndigheder

vil herefter være: private 715 mio. kr. og offentlige myndigheder 6.435 mio. kr. (1989-priser, excl. moms og administration).

Udgifterne til administration kan med udgangspunkt i bl.a. Affaldsudvalgets arbejde opgøres til ca. 1 mia. kr., svarende til ca. 14 pct. af de samlede udgifter.

De samlede udgifter til oprydningsindsatsen, baseret på Affaldsudvalgets tal, vil herefter som minimum udgøre 8.150 mio. kr. (1989-priser excl. moms). Heraf vil 715 mio. kr. blive afholdt af frivillige opryddere. Affaldsudvalget understreger, at udvalgets skøn er usikre, og anfører, at såvel antallet af depoter som de samlede udgifter til oprydningen formentlig vil være større end umiddelbart skønnet af udvalget.

Oprydningen på depoterne forudsætter, ud over den egentlige oprydningsindsats, at der etableres anlæg til deponering og behandling af forurenede jord. I miljøministerens Redegørelse om mål og midler i miljøpolitikken nr. 1 Miljøinvesteringer 1989 - 94 er investeringsudgifterne anslået til ca. 500 mio. kr. Der vil være offentlig deltagelse i denne indsats, men finansieringen vil fuldt ud blive privat.

Nuværende skøn

Miljøministeriet har ikke som grundlag for dette lovforslag udarbejdet nye skøn over antallet af depoter og de samlede udgifter i forbindelse med oprydningsindsatsen. Dette skyldes, dels at Affaldsudvalgets tal, der kun er godt to år gamle, skønnes at udgøre et godt grundlag for lovændringen, dels at udarbejdelsen af nye skøn ville være en meget omfattende og ressourcekrævende opgave, der let kunne forsinke lovgivningen.

Amtsrådsforeningen i Danmark har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, på baggrund af stikprøver i to amtskommuner, foretaget en fornyet vurdering af den samlede opgaves omfang. Ifølge denne vurdering kan der blive tale om, at antallet af depoter er 12.000, og at udgifterne til oprydning bliver 20 mia. kr. Amtsrådsforeningen har understreget, at tallene er behæftet med betydelig usikkerhed.

Miljøministeriet og Amtsrådsforeningen er enige om, at problemerne omkring affaldsdepoterne er større end skønnet af Affaldsudvalget. Miljøministeriet og Amtsrådsforeningen vil som led i det videre arbejde med depotområdet foretage en fornyet vurdering af den samlede indsats på affaldsdepotområdet.

Miljøministeriet og Amtsrådsforeningen er også enige om, at indsatsen først skal ske over for de farligste depoter, og at de økonomiske midler i første række skal anvendes til afværgeforanstaltninger på disse depoter.